

BOTANISKA NOTISER

UTGIFNE AF

AL. ED. LINDBLOM.

N:o 11 & 12 November & December 1846.

I. Original-Atnandlingar.

1. Motiver för behandlingen af en del vexter i under-tecknads *Svensk och Norsk Excursions-Flora, Stockholm 1846.*

Blitum behålles i Linneisk mening som slägte, byggdt på den characteren, att fodret i normalt tillstånd blir köt-tigt saftigt och hela blomsamlingen bärlig. Skiljemärket af de på kant stående eller horisontalt liggande frön är väl fö-ga brukbart, då flera *Chenopodia* hafva åtminstone ett och *Ch. glaucum* många kantstående frön. Göres icke afseende på den Linneiska characteren, blir det väl rättast att förena båda slägtena till ett.

Zostera angustifolia synes vara en god art, skild med den i Fl. angifna characteren, hela sitt yttre och localen. Är i Hall. den ymnigaste.

Veronica media återföres till *longifolia* sedan jag från Halland erhållit tillräckliga och characteristica exemplar; en åtgärd, om hvars riktighet jag i år på stället varit i tillfälle att öfvertyga mig. Hvad man vanligen under detta namn får från Hall. och vållat misstaget i Handb. ed. 4 är en *forma latifolia* af *V. spicata*, näml. *V. australis* Schrad. Hit hörande former skola en annan gång närmare utredas.

Pinguicula vulgaris * *grandiflora*, hvilken jag 1844 fann på Norfjeld i Norrige, iustämmer noga med utländska ex. af denna form. Dessa hafva icke sporen i proportion till kronan längre än den Norska. Är *P. vulgaris* b *macrantha* Lindbl. i Bot. Not. 1845, pag. 69,

Psamma är ett så godt namn som *Tunica*, *Pothos*, *Oph-ris*, *Phlox* m. fl. och bör såsom det äldsta för detta nyare slägte bibehållas helst *Ammophila* och *Psammophila* äro

förut af Zoologerna upptagna. Hvarföre namnet ej kan antagas af localen så väl som af någon imaginär likhet med ett ting, är svårt att inse. Emedlertid synas Zoologerna vara mindre grannliga än Botanisterna vid namngifningen, då man hos de förra icke sällan finner gamla botaniska namn med ingen eller föga ändring antagna för Djursläkten, såsom *Amphipogon*, *Tetaceras*, *Adela* m. fl.

Colpodium är ett godt genus, som synes hafva föga eller intet gemensamt med *Molin. aquatica* och *Phippsia*. Om några med ord uttryckbara characterer kunde utfinnas för *Molinia*, som jag i brist af sådane måste låta quarstå bland *Glyceria*, skulle troligen detta slägte snarast böra upptaga *Colpodium*; slägtskapen till *Mol. cærulea* är uppenbar. — »*Nervus dorsalis geminatus*» som enl. Fries så säkert skall skilja *Mol.* från *Glyceria* finnes (om härmed menas den på midten genomskinliga ryggnerven) äfven hos *G. plicata* m. fl.

Baldingera är ett äldre namn än *Digraphis* tillägnadt en botanist och utmärkt läkare.

Scolochloa synes vara ett slägte, som bör behållas, då det har characterer och i så hög grad afviker från de öfriga *Festucæ*. Prof. Fries har ock i S. V. skiljt det under namn af *Fluminia*, ehuru det äldre, i öfrigt nu lediga namnet, längesedan blifvit antaget af Link och Reichenbach.

Valerianella dentata lärer väl hädanefter få aflägga Morisons namn, sedan det blifvit upplyst, att *Decand: s dentata* (*V. Auricula* γ *Koch*) icke är den ursprungliga Pollichs, ell. Linnés *V. olitoria* δ *dentata*.

Eriophorum Scheuchzeri är enl. Koch ett äldre namn för *E. capitatum*.

Heleocharis ovata tros genom förblandning med utländska exemplar hafva inkommit i Norska floran, men som detta ännu blott är en gissning, har den fått kvarstå.

Scirpus pungens bör utgå, sedan Prof. Fries, som först upptagit den som svensk i Sum. Veg. upplyst att det är en variation af *Sc. maritimus* (= *pseudo pungens*). Hvad jag af

Lect. Vallman under detta namn erhållit från Örö är en mager form af *Sc. lacustris* β *glaucus*.

S. compressus är väl ett yngre namn än *Sc. Caricis*, men nästan allmänt antaget, och, om släktet *Blysmus* kommer att äga bestånd, nödvändigt.

S. glaucus kan jag knappt skilja som underart; den öfvergår här öfverallt *S. lacustris*.

Phleum Boehmeri är enl. Koch ett äldre namn än *Phleum phalaroides*.

Calamagrostis Halleriana * *ambigua*, som af Pr. Fries förmodas vara egen art, hörer åtminstone till samma afdeln. (*panic. diffusa, arista recta*) som *C. Halleriana* etc. och är icke skiljbar med annat än kortare kronhår. — *C. subuligulumis* är *C. acutiflora* H. ed. 4, ty sedan tyska ex. af denna erhållits, har jag funnit olikheten så stor, att jag måste anse den Norska, funnen af Prof. Blytt, för en ny art.

Agrostis borealis β *minor* är hvad i Sv. och N. vanligen tages för *A. Rupestris*, men öfvergångar synas på hvart fjäll, från kärrvexten α till den på torra ställen uppstigande β . Af den rätta *A. rupestris*, med alldeles borstlika blad, har jag endast ett exemplar från Salten, meddeladt af Sommerfelt.

A. elatior är troligen skiljd art, till blomningen ett *Trichodium*, till gräset en *Agrostis*; men som händelsevis blott några få exemplar insamlades, behöfver den närmare undersökning på det i boken angifna stället, der gräset utgör en del af boskapens bete.

Hierochloa borealis β *firma* instämmer noga med finska exemplar af denna Nylanders i Spicil. 2 anförda varietet. *)

*) Af Herr A. E. Luhr på Springsta i Vestmanland har jag erhållit 2 ex. af en, såsom det synes, ny *Hierochloa* från Kärrbo socknen, hvilket hör nämnas att den må vidare efterforskas. Jag kallar den *H. setifolia: flosculus dorso exserte aristatis (Hier. australis); ramis panicula hispida, subspiculis laevibus; foliis caulinis fasciculorumque radicalium angustissimis convolutis setaceis*. Har

Avena elatior är med allt skäl af Prof. Fries återförd till sitt gamla slägte; jag har i år träffat alla blommorna ej endast borstbärande, utan äfven 2 könade.

Aira flex. β montana anser jag ännu vara Linnés *A. montana* icke *Vahlodea*, för hvilket antagande Pr. Fries endast har färgen till grund. Linnés "*calyces atrorubentes*" passar lika väl på den i fjälltrakterna ymniga *β*, jemmförd med *Airæ flexuosæ calyces albi*, som på *Vahlodea*. Om dessutom Linné stundom, i likhet med andra, gjort något misstag, tyckes det dock vara nog vågadt att påstå honom beskrifva den nog bredbladiga *Vahlodea* med *foliis setaceis*, den slakgre niga vippan *magis contracta*, de breda axen såsom *angustiores* än hos *flexuosa* o. s. v. Ej heller vexer *Vahl.* på dylika ställen som *A. flexuosa*, utan på sura tufvor i myrorna, ej är hon *vulgatissima*, utan strödd, sparsam och mycket lätt förbisedd, hvarföre få fjällresande hemföra henne. Enbast *A. flex. β* uppfyller tämmeligen väl alla vilkor; till henne höra ock troligen synonymerna, hvilka alla omtala *folia angustissima juncea, capillacea* etc. Slutligen upptager Linné i *Stationes plantar.* *Aira montana* bland *plantæ sylvaticæ*, ej bland *pl. alpinæ*.

Festuca duriuscula behöfver ett flerårigt studium och odling af alla hitdragna former, för att bestämma huru vida den är skiljd från sina grannar, eller består af flera arter. Emedlertid har jag fört *F. dumetorum* till *duriusc.* då jag funnit henne i lefvande tillstånd med inga skarpa characterer derifrån kunna skiljas ocb till vextsättet dermed mera öfverensstämma än med *F. rubra*.

Poa sudetica är *P. hybrida* *Handb.* som enl. tyska ex. är skild med de mycket långspetsade bladen. Dessa förekomma stundom äfven på svenska ex. väl så spetsade som på Reichenbacks figur af *P. hybrida*, och då knappt andra skiljemärken finnas, har jag hittills trott vår form tillhöra

charactererna af bladen lika med den antarctiska *H. redolens* *RS.* men syns i andra afseenden skiljd. Torde veta på torra ställen, såsom angifven för berg vid Mälarens strand.

denna s. k. art. Den mycket bred- och trubbladiga, utländska *P. sudetica* har jag icke sett i Sverige.

P. abbreviata (*P. laxa* β *Handb.*) har jag, för att vinna liksiämmighet med Pr. Fries, fört till *P. cenisia*, då det tydligen är en medelform, hvars plats kan vara likgiltig.

P. minor är åter upptagen på Prof. Fries auctoritet, då jag icke sett några skand. exemplar instämmande med hvad Koch skickat. Af S. V. Sc. synes det som F. åter vore osäker derpå.

Triticum acutum Fr. afviker betydligt från franska ex. hvilka med axets täthet och öfriga characterer närma sig *T. repens*. Jag har därför återtagit det till den svenska formen hörande Dethardingska namnet. — β *subaristatum*, lemnad af Ringius från Skåne närmar sig mera *T. acutum* DC. — Till *T. affine* hänför jag *T. Junceum* från Gottl.

T. rigidum, upptagen i stöd af ett ex. lemnadt för många år sedan af Pr. Fries med påskrift: Skåne, är fullkomligt Kochs, men något dylikt har jag sjelf hvarken sett i Skåne eller kunnat finna bland en mängd former meddelade från södra Sverige. Nära denna vackra art är dock * *mucronatum*, lemnad bland andra af Ringius.

T. violaceum föres af Koch till *T. biflorum* Brign. men den från Dovre har 3- ända till 7 blommiga små ax, ej heller äro bladen glatta, utan ofvanpå sträfva af korta borst. Desse ex. hafva ock ett kort rhizom, bärande flera strån. Ex. från Finn. likna dock mera Reichen:s fig. af *T. biflorum*, men sakna rot och äro i öfrigt klena.

Scabiosa delas med skäl i flera släkten, men olika af olika författ. Jag har följt Koch med den afvikelse, att Schraders namn *Trichera* blifvit upptaget för *Scabiosa* arv. emedan jag anser denna och dermed beslågade arter icke kunna förenas med Linnés *Knautia*.

Potamogeton polygonifolius Pourr. är enligt Reichenb. ett äldre namn för *P. oblongus*; äfven anfördt som dennes synonym af Fries.

P. Salicifolius, bestämd efter Reichenbachs fig. (*P. lanceol.*), är sänd från flera ställen i Lappl. af Kyrkoh. Læstadius under namn af *P. gramineus* v. *lanceolatus* ell. *boreale*. *P. lanceolatus* Sm. kan enl. fig. i Engl. Bot. omöjligen höra hit, hvarföre namnet icke efter Reichenb. kunnat antagas. Med denna fig. instämmer noga *P. rufescens* v. *minor*, sänd af Læst. från Lappl. och tagen af mig sjelf i Jämtl.

P. pusillus α och β måste skiljas, då efter fleråriga observationer inga öfvergångar dem emellan kunnat finnas, men väl tydliga skiljemärken. Jag har derföre återtagit min framställning i första edit. af Handb. numera bekräftad af Reichenbach. Väl har tvifvel ägt rum, huruvida den stora *P. pusillus* är Linnés *compressus*, då *P. zosterifol.* i äldre herbarier stundom träffas under detta namn; Smith, som i E. B. tydligt framställer vår art såsom (enl. Ray's af Linné citerade synonym) *P. compressus* L., påstår att oenne förvaras i Cliffords herbarium, samt måste således vara Linnés ursprungliga i *Hort. Cliff.* Troligen har L. sedermera ansett *P. Zosterif.* vara samma art. I alla fall undvikes på detta sätt ett nytt namn.

Naumburgia visar, så vidt jag kan se, intet spår till Monadelphî eller den *annulus brevissimus*, hvarmed strängarne enl. Koch skola sammanbindas; jag finner dem utgå från kronans bas. Kronans form samt de flesta öfriga habituella characterer synas dessutom rättfärdiga detta slägte.

Critamus är ett äldre namn än Hosts *Falcaria*; men det sednare förtjenar företrädet såsom historiskt (Rivinus; Linné: *Sium Falcaria*) och allt mer antaget.

Myosotis palustris är ett namn, som såvida tillhör Linné, som det förekommer i *Herb. Upsal.* ehuru han sedan i Fl. Sv. upptager arten som varietet.

Pulmonaria angustif. *Suecica* tillhör *P. azurea* Bess. om Kochs diagnoser äro pålitliga och arterna skiljda. Vår öfverensstämmer ock med ex. från Ungern och Österrike. För att undvika nya namnförändringar torde vara bäst att

efter Tyskarne behålla Bessers, som haft förtjensten att först skilja de båda formerna.

Primula finnmarchica är, som Nylander anmärker otvifvelaktigt samma art som *P. siberica*, då Gmelins fig. i Fl. Sib. icke skiljer sig från vår med annat än något större blommor. Då båda namnen äro samtidiga, bör väl det mera omfattande antagas, helst vexter kan i Finnmarken anses vara på gränsen af sitt egentliga hemland.

Gentiana Amarella och *lingulata* skilja sig till form och blomningstid alldeles som *G. germanica* och *obtusifolia*, hvarföre så länge de 2 senare upptagas som arter, måste det äfven ske med de 2 förra.

Violæ stagninæ namn är efter Koch antaget i stället för *persicifolia*, som ursprungligen lär vara *V. elatior* och ännu hos Reichenbach m. fl. bär förra namnet.

Ribes Grossularia och *Uva crispa* äro namn, som brukades af de gamla författarne både för den odlade och vilda formen. Som dock det förra af nyare förf. börjar mer och mer antagas som art namn, har jag följt dessa (Koch, Vimmer, Hooker, Lindley m. fl.)

Chenopod. viride γ *glomerulosum* (Ch. *glomerulos. Reich.*) är hvad som vanligen går under namn af *C. opulifolium* så väl i Sverige som Danmark, hvarifrån jag fått den af Drejer. Den instämmer hvarken med Vailants figur, eller med franska ex. och visar öfverallt öfvergångar till *C. viride*, med hvilken den vexer blandad. Jag har dock icke sett Blekingska ex. af *C. opulifolium*, hvarföre denna art kvarstår, såsom måhända äkta.

Statice Limonium är här bestämd efter Koch m. fl. sedan den förvillande characteren af bladudden icke funnits vara constant. För den bohusländska är Drejers bestämda namn antaget, då Pr. Fries namn *bahusiensis* aldrig förr än i S. Veg. annorlunda än i likhet med andra adjectiver, såsom motsatts till *scanica*, blifvit användt. Att dessutom dylika namn äro af sämsta slaget, är längesedan öfverenskommet.

Junci atrati exemplar, som blifvit mig meddelade af Hr Nyman, tagna på Gottland och citerade till denna art af Prof. Fries, tillhöra efter nogare granskning *J. alpinus*, icke *atratus*, som enl. tyska exemplar förtjenar artrittighet Troligen äro Pr. Fries' exemplar från Halland äkta, hvarföre *J. atratus* nu uppföres som sjelfständig art.

Juncus compressus är Linnés *J. bulbosus*, hvilket namn uppkommit af ett misstag och bör såsom falskt bortläggas. — *J. Gerardi* är *J. bottnicus* Wg.

Rumex sanguineus L. är enl. Smith och Koch en form med rödådriga blad af *R. nemorosus* Schrad. Emedlertid har det nu begynnt antagas för arten i allmänhet såsom varande det äldsta.

Vaccinium och *Myrtillus* äro så goda släkten, som många af nutidens, hvarföre de efter Drejer blifvit antagna. Hvad namnen angår, läser hvarken Virgilii eller Plinii *Vaccinium* tillhöra våra Blåbär, så att namnet *Myrtillus*, som redan af Tragus och Matthiolus dem tillägges, torde utan fel kunna behållas.

Enl. uppgift af L. Borgström, hvilken döden så oförmodat borttryckt från vänner och vetenskap, läser släktet *Myrtillus* redan af Gilibert i dess Flora Lithuanica 1781 vara antaget och *M. Sylvatica* kallas *M. nigra*, hvilket namn såsom äldst och bäst bör föredragas framför Drejers.

Epilobium purpureum har jag efter Pr. Fries antagit så mycket hållre som den (*Ep. mont. β sub lanceol. Handb.*) med svårighet låter förena sig med någon annan. Huru *E. purp. Fl. Hall.* kan vara densamma är dock tvifvelaktigt, då *caulis* der beskrifves: *petiolis confluentibus anceps*, men i Mant. 3: *non lineis duabus anceps*.

Spergularia proponerades redan af Persoon (1805) såsom eget släkte, sedermera af Pr. Fries i Fl. Hall. framställt under namn af *Lepigonum* som en afdelning eller subgenus af *Arenaria*, samt, som jag tror, först under detta namn som släkte af Pr. Wahlberg i Fl. Gothob. Persoons

namn har dock anciennitetsrätt och är ånyo upptaget af Ledobour i Fl. Rossica.

Melandrium delas af Pr. Fries i *Mel.* och *Vahlbergella* på grund af fröens olikhet; men det sednare släktet synes nog svagt, att blifva så varaktigt som dylika namn förutsätta, isynnerhet som *Melandr. triflorum*, *triste* m. fl. nordliga arter ej utan största våld på naturen kunna skiljas från *M. apetala* och *affine*, hvilka sakna alla andra, t. o. m. habituella skiljemärken, än de af fröet. Af samma grund skulle *Spergula pentandra* och *arvensis* kunna göras till 2 släkten. Någon varaktigare minnesvård förtjenar otvifvelaktigt den utmärkta vetenskapsman, som härmed blifvit ihågkommen, måhända nu mera ännu större Zoolog än botanist.

Saxifraga hypnoides ser jag af Schweitziska exemplar vara en helt annan än den finnmarkiska, som måste tillhöra *S. cæspit. γ repens* Wg. Fl. L. ehuru de uddspetsiga bladen icke nämnas.

Silene gallica och *anglica* äro samtidiga och med föga skilnad samma art; som dock vår mest instämmer med den franska formen, hvars namn äfven är allmännare antaget, synes detta böra få företrädet.

S. maritima har jag upptagit som art, hufvudsakligen på den i Norrige iakttagna characteren af *petala coronata* (med ett fritt fjäll vid kronskifvans bas). Men denna character är som jag nu funnit vid Varberg ingalunda constant, utan oblitereras coronulan vanligen till ett par små knölar såsom på *S. inflata*. Diagnosen består således endast i den 1—få blommiga stjelken samt de smärre och tjockare bladen, sådan den förekommer på alla våra kuster, ända till Gefle. *S. inflata* * *petræa* i Ex. Fl. är denna fjällösa form af *S. maritima* dit äfven otvifvelaktigt Sjöstrands ex. i H. N. fasc. 4, höra. I annat fall finnes ingen skilnad mellan *S. marit.* och *inflata*.

Stellarie glaucæ namn är förvillande, då en rent grön

form deraf finnes. Det yngre namnet af Retzius bör derföre föredragas.

S. Alpestris Fr. borde få annat namn, då *S. borealis* är min ursprungliga *alpestris* (*S. uliginosa* β alp. V. Ac. tt. 1818; äfven torde den vara svag art, såsom skild med föga annat än de bredare bladen från *S. Friesiana*. Denna har ofta stjelen glatt och vippan lika terminalis som *alpestris*. Læstadius har skickat ex. som ligga alldeles mellan båda. Frön af *alpestris* har jag icke sett, men hos *S. Friesiana* har jag funnit dem puncterade, icke *»lævissiman*.

Spergularia media är ett namn, som bör behållas, då Persoons slägte antages, dels derföre att det är det äldsta i detta slägte, dels emedan Linnés *Arenaria media* otvifvelaktigt hörer hit, ehuru Vailants synonym är falskt.

Alsine viscosa kan jag, vid jemnförelse med tyska ex. af *A. tenuifolia*, lika litet åtskilja som Koch och Ledebour. Capseln är på de tyska, ehuru öppen och tom, än längre, än kortare än fodret; endast hårigheten bör ej kunna betydsram här än hos *Silene nutans* och *Sagina nodosa*.

Melandrium sylv. och pratense äro, som det uppgifves af Stendel, Röhlings namn, och således de äldsta i detta slägte *).

Cerastium tetrandrum Sm. föres af nyare författare till *C. gultinosum*; men den Bohusländska, betraktad som afart, tillhör *C. semidecandrum*, hvarföre namnet på vår form måste förändras.

C. glutinosum Fr. är egentligen β *pallens*, en till *C. semidecandrum* gränsande form; hufvudarten, *C. obscurum* Chaub., som troligen endast blifvit funnen i Norrige af Prof.

*) I allmänhet synes det vara rätt, att så mycket som möjligt behålla de af författarne gifna namn. Det blir alltid osäkert, om de sjelfva skulle gilla de dermed företagna ändringar; t. ex. om Röbling, i fall han lefvat, gillat namnen *diurnum* och *vespertinum*, eller om Sibthorp godkänt *Melandrium* som slägte. Åtminstone pläga lefvande författare ofta protestera mot dylika åtgärder.

Blytt, är deremot mycket utmärkt: *colore intense viridi, caule fere α basi patenti-dicotomo; bracteis totis herbaceis etc.*

C. viscosum och *vulgatum* äro, efter Fries och Ledebour, återtagna i Curtis' mening i stället för *C. glomeratum* och *vulgare*. Linnés diagnoser öfverensstämma ock härmed, ehuru synonymerna särdeles Vaillants figurer, styrka Smiths påstående, att Linné tagit dem i motsatt mening.

Cratægus monogyna * *pinnatifida* bör närmare granskas, t. ex. vid Stockholm, der alla formerna äro ymniga; mig förefaller den som egen och troligen *C. monogyna Fingerh.* och *C. denudata Schum.* ehuru åtskilligt, att dömma af torra ex. icke instämmer med beskrifningarne.

Rubus Sprengelii, hvaraf jag ej sett tyska ex. har jag tills vidare uppfört under upptäckarens, Adj. Arrhenii namn, emedan dess ex. ehuru antydande en lika god art som de öfriga, icke instämmer med *R. Sprengelii Weih.* hvilken beskrifves: *fol. ternato-digitalis, turione cauleque tenui tertiusculo piloso etc.* (Se Koch D. Fl. 3, p. 496 samt Reicheub.)

Potentilla norvegica och *intermedia* synas mig så nära beslägtade att de endast med svårighet kunna skiljas. Hos den förra delas stundom på yppiga ex. det udda småbladet i 3, hvarigenom bladen blifva 5 fingrade, hvilket troligen föranledt en del förf. att anse dem för parbladiga.

P. Güntheri är ett vida äldre namn (1814) än *P. sordida*, hvartill det af Prof. Fries sjelf redan i Aspegrens Fl. Bleking. citeras som synonym. Det bör derföre behållas framför det senare så länge *P. collina* och *sord.* anses för skiljda, så framt icke Günthers ännu äldre namn *Wiemannia* skall upptagas. Emedlertid återstår att på Öland reda dessa former, hvilka att dömma af torra exemplar, ännu synas mig åtskiljda.

P. maculata * *ambigua* ell. *P. ambigua Gaud. ent.* Koch är β *geranioides Handb.* Troligtvis är Schleichers namn *P. geranioides* förkastadt såsom förut af Villd. tillagdt en annan, asiatisk art. Denna form förtjenar när-

mare granskning i fjälltrakterna; då jag 1813 först observerade den, tillskref jag en mer beskuggad och fuktig local de olikheter den företer,

Geum hirtum Wahlb. tros af Bar. Düben i Bot Not. 1843 snarare tillhöra *G. hispidum* än *urbanum*, troligen därför att kronbladen äro större än hos *G. urb.*; men hårrighet, frukt och bladform äro hos originalexemplaren aldeles denna arts.

Tilia parvifolia kan ej skiljas som art genom bracternas skapnad och förhållande till blomquasten; åtminstone har jag funnit den vilda, snart sagt normalt, hafva dem spetsade mot basen. Hos *T. vulgaris* äro de än längre än kortare än corymbus.

Nuphar intermedium och *Spennerianum* synas, att dömma af torra exemplar (från Lappl. och Vogeserna), vara former af samma art; åtminstone äro märkets strålar icke mer utlöpande hos den sednare, än hos den förra.

Ranunculus altaicus är ett äldre namn (1774) än *sulphureus* (1775), hvilket dessutom af De Caudolle, Ledebour m. fl. föres till en form af *R. nivalis*. *R. frigidus* Villd. och DC. är ett vida yngre namn (1799).

R. lanuginosus och *sylvaticus* anses af flera författare t. ex. Loiseleur, för samma art eller som variationer (DC. Fl. Fr.). Exemplar, instämmande med Prof. Fries beskrifning på den sednare, samlade vid Visby ruinor af min son, kunna ock ej skiljas från magra tyska ex. af *R. lanuginosus*, hvarföre jag antagit detta generella namn. Fördes i Handb. ed. 4 till *R. acris*, såsom varietet β *velutinus*.

Sceptrum Carol. synes förtjena slägrättighet så väl som många andra *Labiata*, t. ex. *Calamintha*, *Thymus*, *Clinopod.* *Odontites* m. fl. Så väl krona som fröhus och frön afvika betydligt från dem hos *Pedicularis*. Hvad namnet angår, är det lika godt som *Tunica* m. fl. och påminner om de af vetenskapen förtjenta Rudbeckarne. Rei-

chenbachs *Prosopia* (afdelningsnamn) liknar för mycket Linnés slägtnamn *Prosopis*.

Mentha sylvestris * *latissima* ell, β *nemorosa* Handb. (Herb. Norm. f. 1 N:o 18) kan väl näppeligen, med sina hjertlikt äggrunda och nästan glatta blad, vara Linnés hufvudform, hvilken beskrifves: *foliis oblongis tomentosis*, hvarmed Bauhini af Linné citerade fig. i Hist. 3 instämmer. Denna bredbladiga form närmar sig enl. Virtgens ex. från Coblentz mycket *M. nepetoides* Lej, som dock har mer hufvudlika ax och något olika hårighet.

Mentha rubra är ett så förvexladt namn att arten, i fall den är skiljd, förtjenar ett annat, hvarföre jag antagit *M. pratensis* Sole, såsom enl. Fr Mant. 3 hithörande.

M. Sativa bär Prof. Fries namn, emedan jag tviflar att det är Linnés *sativa*, hvilken i min tanke bör sökas i den nu s. k. *gentilis*.

Linnés beskrifning upplyser väl föga eller intet, men då L. citerar *M. crispa verticillata* Bauh. Pin. till sin *sativa*, lärer det väl hafva skedd på grund af de af Bauh. anförda Fuchsii och Lobelii goda figurer, hvilka tydligen tillhöra *M. Gentilis* Fr. dit äfven Joh. Bauhini, af Linné anförda figur hörer. Fuchsii och Bauhini figurer föras äfven af Fries till dess *M. gentilis*; och då denna allmännast förekommer odlad och förvildad i åkrar etc. men *sativa* Fr. verkligt vild i åar och på fuktiga localer, är det väl mer än sannolikt att Linné med sin *sativa* förstått den förra, icke den senare, som han måhända menat med den Syst. X upptagna, men sedan åter försvunna *M. verticillata*. Sjelfva namnet *sativa* tyckes vara lånadt af Fuchs. — Hvilken Linnés *M. gentilis* är, blir svårare att afgöra, så framt det ej är *M. pratensis*; eller om man ej snarare får tro Bentham, som lärer under detta namn i Linnés Herbarium funnit en variation af *M. arvensis*, med hvilken L. sjelf kallar den *simillima* och i diagnosen som skiljemärke endast anför ståndarnes längd, en sak hvarvid han fäste mycken vikt, men som vi nu veta variera.

Mentha aquatica * *littoralis*, förut ansedd för *M. odorata* Sm. strider för mycket mot Smiths beskrifning och Fig. i Engl. Bot. för att vara denna, hvarföre jag gifvit den annat namn. Huru vida någon verklig *M. od.* med stora tunna hjertlika grofsågade blad och glatta blomskaft samt foder, förekommer in uti landet, är mig obekant; *M. littoralis* har alltid små och tjocka grundt sågade äggrunda blad, stråfhåriga blomskaft och foder.

Ajuga pyramidalis β är här den glattare, med korta bladrefvor stundom försedda Norska afarten. Sedan jag varit i tillfälle att se Bar. Dübens ex. af den bohusländska, ell. *A. alpina* Fr. finner äfven jag denna knappt vara skild från *A. Reptans*, ej ens som variation. Äfven sistnämnda har stundom rotsläende och blommande bladskott. I Handb. titade jag på Pr. Fries' uppgift i Mant. 3, att den bohusländska närmade sig mera till *A. pyramidalis* än till *reptans*.

Rhinanthus Alectrolophus är det äldsta namnet för *R. major* β *hirsutus* och bör, enl. hvad Koch redan gjort, upptagas, i händelse vexten konstateras som art. Namnet *hirsutus* passar ock föga på den hos oss vexande.

Odontites rubra β *simplex*, som troligen af mig först fanns, och upptogs i Handb. ed. 1, kallas nu, med ett »tyst» förbigående af detta synonym, af Pr. Fries *O. littoralis*; ehuru mitt namn, efter dessa egna grundsatser (t. ex. *Zanich. pedicellata*, *Carex sparsiflora* Wg.) bort behållas. Emedlertid blir sannolikt denna art af föga varaktighet, helst characteren af *bracteis flore brevioribus* icke är adæquat, då de äro minst så långa som blomman.

Euphrasia off. β *montana* är enl. *authentica* ex. Reichenbachs *E. nemorosa*, hvarföre detta namn blifvit antaget. — *E. gracilis* skiljer sig från *E. salisburgensis* nästan endast med smärre blr.

Melanosinapis. Genom antagande af detta slägte, som har characterer både af *Sinapis* och *Brassica* och ej saknar egna, undvikes bäst de svårigheter, som åtfölja dess subordinerande under något af de nämnda.

Cochlearia arctica har jag skiljt på grund af de fåfröige skidorna, om denna character bekräftar sig. De hafva stundom skiljeväggen hålig och är då troligen Browns *C. fenestrata*. Arten kan för öfrigt knappt skiljas från *C. Anglica*.

Draba hirta. Den stora, från Dovre, ell. *D. incano-hirta*, har, såsom till alla delar mest utvecklad, blifvit antagen som hufvudform, ehuru flera skäl, t. ex. Solanders exemplar, göra det sannolikt, att *D. rupestris* är Linnés ursprungliga *hirta*. Ehuru distinetta ytterligheterna än synas, finnas så många former, svåra att bestämt hänföra till någondera, att det torde vara nog vågadt att af torra exemplar statuera 2. coordinerade arter, så länge våra förnämsta fjällvextkännare Wahlenberg, Blytt och Læstadius ej erkänna dem.

Arabis arenosa. Ex. från Dresden af Reichenbach fil. instämman noga med våra svenska från Strängnäs och Norrköping. Från Pfaltz af Koch har jag både denna form och den starkt stjernhåriga. — Frön hos både den från Norrk. och Str. äro fullkomligt lika till form och storlek, nästan dubbelt större än hos *A. thaliana*, aflångt ovala, med en liten urnypning vid hilum, icke nästan fyrkantiga, som hos den sednare, hvarjemte de bestämt hafva kantliggande rotämne. Mindre mogna frön hafva en märklig hinnkant, som hos de fullmogna nästan försvinner — att Pr. Fries ännu skiljer *A. arenosa* och *svecica* kan endast förklaras deraf, att han icke sett rätt utvecklade ex. från Strängnäs.

Barbarea arenata β *acidula*, som jag vid Warberg haft tillfälle att undersöka lefvande, har inga andra characterer, med hvilka den kan skiljas från *arenata* än den bittra smaken och mer uppräta skidor. Dessa äro icke längre än på nyssnämnda, hvarföre denna, efter Fries Nov. (under *arenata*) angifna character, rättas till nästan uppräta. Hvad smaken angår, kan den väl betyda föga mera hos denna culturvext, än hos många andra; enl. Fries kan ju en vild *Polygala* efter localen vara både smaklös och ganska bäsk.

Erysimum virgatum är upptagen efter Fr. Mantiss. 33 (*E. hieracif. v. durum*, som af Koch föres till det äldre *virgatum*). Af Mant. tyckes denna form vara sydlandt, och mer "sällsynt"; af S. Veg. måste man sluta att den tillhör den norrut nog allmänna *E. alpinum* Fr. Emedlertid har jag ej funnit någon form i Sverige, som öfverensstämmer med tyska ex. af *E. virgatum*, utmärkt af jemnbredt lancettlika, spettsade blad m. m.

Fumaria capreolata från Lund instämmer noga med Kochs sista beskrifning i Syn. 2. vol. 3, och måste i följd af *pedunculi recurvati* vara Linnés. — Den norrska af Pr. Blytt öfverensstämmer lika noga med Kochs ell. Sonders *F. muralis* ehuru den tydligen är *F. capreolata* Sm. i *E. Bot.* Torde vara Loiseleurs *F. media*, men både hans beskrifning och Vailants figur äro för otydliga att afgöra något.

Corydalis Lobelii är samma art som *C. laxa* Fr. hvilket namn, ehuru föga passande, då vexten vauligen är lika robust som *C. solida*, bör antagas, sedan det lærer vara afgjort att *C. Lobelii* är indentisk med *pumila*. För denna finner jag ingen annan skilnad än den angifna.

Polygala amara från Kinnekulle skiljer sig icke från Österrikiska ex. af Pohl m. fl. med annat än en hårsman mindre blommor. Nervförgreningen hos foderbladen är aldeles den samma. — *P. calcarea* är upptagen efter Fries i Bot. N. 1843, hvilken nu i S. Veg. icke skiljer den från *depressa*. Emedlertid lär näppeligen någon medgifva en dylik förening, och är icke Pr. Fries' *P. amara* i Nov. den verkliga *calcarea*, så lærer väl denna utmärkta vext (örten af *P. amara* ell. *uliginosa* och blrna af *vulgaris*) åter utgå ur vår flora. — Oaktadt tusen försök på olika trakter och localer, har jag ej i Sverige kunnat finna någon märkligt bäsk *Polygala*.

Ononis spinosa från Tyskland visar inga andra skiljemärken från den vanliga än smärre, smalare och glattare blad; allt annat varierar, så att jag anser dem högst som underarter. Ex. från "utmarker vid Lund" lemnade

af Pr. Wikström, kunna knappt skiljas från de utländska. Att vår är Linnes *O. Spinosa* Fl. Su. är uppenbart, hvarföre namnet bör behållas; för den tyska har jag enligt Pr. Fries' önskan antagit Koch & Ziz' namn *campestris*.

Lotus major är *L. cornic. s ulig.* Handb., men Scopolis art lærer enl. Koch vara osäker, hvarföre Schkurs namn *L. uliginosus* bör föredragas.

Melilotus alba är ej, såsom genom tryckfel uppgifves, Desvaux' namn, utan Desrousseaux' i Lam. Dict. (1796), samt äldre än Willd:s namn *vulgaris* (1809).

Tragopogon major Jacq. är upptagen efter Fr. Nov. p. 239: *T. porrifol. cum corrollis luteis* med syn. *T. major* Jacq. anses som art af Koch och skiljd med 12 bladig holk. Svenska ex. har jag icke sett. Nämnas icke ens som var. i Syst. Veg.

Sonchus arvensis β *litoralis* är vår nordiska *S. maritimus*; den sydliga beskrifves med aldeles glatt holk, sådan den knappt finnes hos oss, hvarföre namnet blifvit ändrat, i händelse den sednare skulle vara skiljd art.

Hieracium auricula * *major* är *H. suecicum* S. V. här vid Gefle skiljbar endast med storleken, som lätt förklaras af den fuktiga och feta lokalen. Den fanns fordom vid Löfsta bruk (Handb. ed. 1.) på ett nu upphugget och uttorkadt ställe, der den återtagit sin normala litenhet.

H. furcatum Hop. (från Norrige) föres af Pr. Fries under *H. sphærocephalum* Reich. Huruvida detta namn, som egentligen lærer tillhöra Frölich, är äldre än Hoppes, af Koch antagna, är jag ej i tillfälle att afgöra.

Gnaphalium norvegicum är *G. sylvat. β fuscatum* H.

Senecio barbareaefolius är upptagen efter Koch och enligt Tyska ex.; huruvida det är den skånska, hvilken jag Bot. Not. 1846.

icke sett, kan jag ej säga. Pr. Fries tyckes nu icke känna denna vara så säker art.

Orchis latifolia etc. har jag sökt reda på annat ställe i dessa noticer N:o 10 pag. 145—149.

Epipactis atro-rubens, som enligt tyska ex. är *E. rubiginosa* Gaud., är äfven i detta slägte äldre än både *rubig.* och *media* Fr. såsom redan 1830 antaget af Reich.

Zannichellia palustris L. är ett collectivt namn, hvarunder än den ena än den andra arten förstås; hvad som hos oss kallas så, tillhör mest *Z. polycarpa*, hos Tyskarne *Z. major*, hvilken hos oss synes vara sällsynt; jag har funnit den endast vid vestra kusten.

Carex Schreberi från Öland tillhör enl. franska exemplar *C. ligERICA* Gay, hvilket namn derföre blifvit antaget. *C. Schreb.* återstår för Bleking, hvarifrån jag dock aldrig sett utvecklade exemplar.

C. Hornschuchiana är ett namn, som allt mera antages än *speirostachya*, hvilket endast af Smith blifvit upptaget för en, såsom det synes af Hookers Br. Fl. ed. 2, osäker art.

C. vaginata Taush. föres af Pr. Fries till *C. sparsiflora*; såsom artnamn är dock det förra äldre och ovisst är, huruvida Prof. Wahlenberg sjelf erkänner sin variation vara en från *C. panicea* skiljd art, se noten p. 170.

C. saxatilis β är lemnad af Doc. Mag. Anderson utan namn från Lul. Lpm. och bestämd efter beskrifningen i Reg. Zeit. på *C. Grahami* Boot.

C. rhyncophysa är ett efter Fr. Nylander antaget namn, då *laevirostris* först i Sum. Veg. blifvit upphöjt till art namn. När Meyers publicerades är mig obekant.

C. nutans Host bör utgå, sedan nu Pr. Fries, som först infört den i Sv. Floran, anser den Svenska såsom en var. *obesa* af *C. riparia*.

Betulae glutinosæ namn är efter Pr. Fries antaget; stället för namnet *pubescens*, hvilken form, såsom vanligen buskartad, tyckes böra subordineras under den trädformiga.

Atriplex latifolia och *hastata* har jag behållit efter sednare författares bestämningar, emedan föga hopp är att få namnen å nyo omkastade, och föga annan vinst deraf står att skörda, än ett nytt namn (*calotheca*). Då dessutom, enl. Smith, Linné verkligen lärer i sitt Herbarium hafva nutidens *hastata* inlagd under detta namn, ehuru beskrifning och synonymier tillhöra *A. latifolia*, finnes så mycket mindre skäl att ändra namnen; det tyckes vara nog att hafva deras historia utredd.

A. crassifolia måste antingen vara högst sällsynt och sparsam i trakten af Warberg, eller ock är beskrifningen i Mant. och Syst. Veg. felaktig. Denna beskrifning är fullkomligt passande på en der mellan hafsklipporna befintlig tjockbladig art, ända till frösättningen; men der under förlängas blomgyttringarne, få smala och hela skärmbblad, samt äggrunda hela småtandade fruktfoder, ingalunda *bractæ hastatæ* (som första blombladen) eller *calycis fem. tripartitohastatæ*. Någon annan, mera passande har jag, oakadt all möda, icke kunnat finna hvarken på kusten eller öarne. Emedlertid synes af Mant 3 Prof. Fries icke hafva sett vexten under dess sista period, utan är det möjligt att fruktbeskrifning är hemtad af Meyer, efter hvilken frön beskrivas. I detta fall kan fråga uppstå, om vår verkligen är Meyers art, ehuru vexten i alla fall förtjenar artrittighet. Fruktfodren blifva ofta stora och deltoiska eller rättare rhombiska, men aldrig tredelta eller spjutlika, och fröen då stora som hos *latifolia*. Skulle detta vara *A. crassifolia* bör beskrifningen härefter i Florulan rättas. På samma stränder fanns på de ruttnande tånglagerna en annan *Atriplex*: *caule depresso ramosissimo, foliis hastato-delloideis sinuato dentatis, floralibus conformibus; calycib. ovatis denticulatis*; utmärkt af sin spädhet, alltid hårdt nedtryckta, till alla delar lefver-

bruna ört; om denna är *A. prostrata* Bouch. ell. *delloidea* Bab. enl. Fries, kan jag ej afgöra. Emedlertid lærer *A. prostrata* hafva nedra bladen spjutlika, hvilket rättas i boken, der vexten är beskrifven efter ofullständiga norrska exemplar.

Botrychii rutacei namn synes utan så många omständigheter kunna behållas för denna art, såsom gifvet af sjelfva släktets grundläggare (1800). Att Swartz vid namngifningen haft denna art under ögonen är nästan säkert; hans frons *subsolitaria* (såsom det ofta är) och *bipinnata* antyder detta, hvilket han ock sjelf i Sv. B. (1809, innan Willd:s *Filices* i dess spec. Pl. utkommit) med ord och figur uttryckligen gifvit tillkänna. Mer än Swartz sjelf hafva sednare författare borthblandat detta namn och äro väl de nya: *Matricariæ*, *Matricarioides*, *Matricariifolium* fullt ut så trassliga.

Cystopteris fragilis β är β *cuneata* i Handb. och Engelsmännens *C. dentata*, en med *frag.* sammanflytande fjällform. — *C. alpina* ell. *C. regia* v. Koch & Fr. är, åtminstone den svenska, hvaraf jag har flera medelformer, näppeligen skiljd art.

Chara toment. β *latifolia* (äldre namn) är β *ceratophylla* Handb. C. J. Hartman.

2. Bidrag till Vermlands Flora af L. M. Larsson, Stud. af Vermlands Landskap.

(Forts. fr. Nr 10)

Cornus Suecica L. Aspholmarna vid yttersta udden af Näset.

5. *Bulliarda aquatica* D. C. Gillberga S:n vid Odenstad.

Campanula latifolia L. Stafsnäs S:n vid Misterud.

6. *Viola canina* — *montana* Fr. (*V. montana* L.) backar kring Philipstad.

Selinum Carvifolia L. Gillberga S;n vid Elfvik.

- Convallaria multiflora* L. Valserudsberget i Nyed.
Polygonum dumetorum L. Liksåshöjden i Ölmehärad.
7. *Elatine orthosperma*. v. Düben, i elfven vid Christinæhamn. C. Andersson.
8. *Silene nutans* L. nära Stafnäs kyrka.
Melandrium noctiflorum Fr. Gillberga kyrkogård.
9. *Melandrium vespertinum* Röhl. backar kring Philipstad.
Stellaria nemorum. L. Stömne i Gillberga. Höglunda i Nors S:n.
10. *Stellaria uliginosa* Murr. i ett alkärr vid Ölmehärad's prestgård.
Sedum rupestre L. Christinæhamn Stud. N. O. Sillén. Edsberg i Segersta S:n. Åsmunderud i Grums S:n.
11. *Euphorbia Peplus* L. Carlstad. t. ex. i Borgmästare Flormans trädgård.
12. *Prunus spinosa* L. Ursjötorp emellan Rudsberg och Ugebo i Ölmehärad, hvarest den bildar ordentliga snar.
13. *Spiræa Filipendula* L. Carlskoga vid Wahlåsen.
14. *Geum intermedium* Wild, Höglunda i Nors S:n.
15. *Pyrus Malus* L. Eds S:n emellan Segemon och Håggvik. N. O. Sillén. Djefverön nära Carlstad.
Lamium album L. finnes upptagen i Myrins »Anmärkningarn». Jag har ej sett den någorstädes. Dess förekomst måste också vara i hög grad tvifvelaktig, då den bevisligen endast tillhör östra delen af riket. Hr Lindgren har också visat detsamma i afseende på Westergöthland.
16. *Clinopodium vulgare* L. Öfra Ullerön N. O. Sillén. Gillberga i trakten kring Stömne.
17. *Limosella aquatica* L. vid stranden af Hammarövikens nära Carlstad.
Camelina fætida Fr. linåkrar vid Wäsehärads prestgård.
18. *Sisymbrium officinale* Scop. Carlstads gator.
19. *Barbaræa stricta* Fr. Philipstad nära Spångberget.

Anthyllis vulneraria L. flerstädes i Wenerstrakten ss.
Kummelön.

Lathyrus Sylvestris L. Walserudsberget i Nyed.

Tragopogon pratense L. Gillberga Kyrkogård.

20. *Leontodon hispidum* L. (*Apargia hispida* Hoffm.) växer på sandiga dikesrenar utefter vägen, som löper närmast förbi Carlskoga prestgård. En skänk, hvarför Carlskoga har att tacka sitt granskap till Nerike.
21. *Hieracium cymosum* L. Fr. Walserudsberget i Nyed.
Bidens cernua-radiata. Christinehamn vid Marieberg.
N. O. Sillén.
22. *Neottia nidus avis*. Rich. Walserudsberget i Nyed.
Listera ovata Br. d:o
23. *Cypripedium Calceolus* L. på en udde i sjön Yngen nära Philipstad. Mag. Sahlsröm.
24. *Carex arenaria* L. på sandstranden af Clarelfven emellan Carlstad och Kartåsen.
25. *Carex riparia* Curt. vid stranden af sjön Möklen nära Carlskoga kyrka.
26. *Carex sparsiflora* Fr. i ett kärr nära Prestgården.
Littorella lacustris L. vid Borssjön i Nyed emellan Gälserud och Walserud.
27. *Humulus Lupulus* L. på Saxholmen i Ölmehäradsviken.

3. Tillägg till Larssons »*Bidrag till Wermlands Floran*,
af C. J. Lindeberg.

Under några exkursioner sistlidne sommar i sydvestra delen af Wermland, särdeles inom Gillberga och Långseuds socknar, anmärktes några för denna provins dels nya, dels sällsyntare vexter, hvilka här må anföras. De med * betecknade äro ej förut funna inom provinsen.

Hieracium rigidum Hn. Basterud i Gillberga S:n.

* *H. tridentatum* Fr. Knappersberget vid Kohlsäter.

* *H. collinum* Gochn. Sågbacka i Gillberga.

H. cymosum L. Elofsbyns ägor i Långserud.

Symphytum officinale L. vid Stömne.

Clinopodium vulgare L. mellan Sågbacka och Emilsdal.

* *Euphrasia parviflora* Fr. Kohlsäter etc.

Pedicularis silvatica L. flerstädes.

Cornus suecica L. vid Basterud.

Nymphæa alba L. flerstädes. *N. biradiata* träffades ej inom trakten.

* *Batrachium peltatum* (Schranck). Kohlsäter åen.

Camelina foetida Fr. Gillberga.

Hypericum montanum L. Kohlsäter.

Ribes rubrum-silvestre vid Knappersbäcken etc.

* *Rubus suberectus* b. *mitis* Arrh. Elofs byns ägor i Långserud.

Pyrola media Sw. Torpskogen vid Fjellsjön och vid vägen mellan Gropen och Kohlsäter. Äfven vid Lakne sjön (P. C. Afzelius). Förut blott anmärkt vid östra gränsen mot Nerike, såsom »valde sporadica».

* *Chenopodium polyspermum* L. Kohlsäter.

Betula nana L. Gillberga-mossen (Emil Ericson).

Taxus baccata L. »Barrlinddalen» i Långserud.

* *Carex leporina-argyroglöchin* (Horn.) Stömne.

Ann. Af *Heterostachyæ distigmaticæ* funnos i denna trakt endast *C. acuta* L. och en mängd former af *C. vulgaris* Fr. — Troligen döljer sig bland dessa former, af hvilka några synas fullkomligt constanta, mer än en art.

* *Triticum caninum* L. vid Knappersbäcken.

Dessutom anmärktes af *Calamagrostis* tvänne utmärkta former, den ena af *lanceolata*, den andra närmast lik *silvatica*, hvilkas beskrifning här meddelas, mest för att fästa en större uppmärksamhet vid detta, såsom det synes, hittills i allmänhet förbisedda slägte, af hvilket några arter i formrikedom täfla med vår floras mest polymorfa.

Calamagrostis intermedia. In fruticetis subhumidis juxta rivulum Knappersbäcken par. Långserud.

Panicula erecta patente, *deflorata* stricta; *valvis* anguste lanceolatis, acuminatis l. in apicem subulatum contractis, *fructiferis* subapertis; *pilis* glumella dimidio fere brevioribus; *arista* dorsali, recta, inclusa, scabra.

Culmus demum ramificans, tri-quadripedalis, strictus, lævis. *Folia* angusta, lanceolato-lineararia, plana, margine demum involuta, plus minus flaccida, rigescentia, secus nervos præsertim in pag. superiori scabra. *Panicula* elongata, angusta, spiculis subæqualiter sparsis. *Valvæ* submembranae, secus nervos scabriusculæ. *Pili* ad latera glumellæ fasciculati eaque semper breviores. *Arista*, sicut in aliis quibusdam, insertione varia, nunc e medio dorso, nunc (id quod fere semper!) paullulum supra medium egrediens, tenuis, glumellam paullum superans. Rudimentum secundi floris e pedicello minuto plumoso constans. Color culmi & paniculæ fere stramineus.

Secundum characteres s. d. biologicos locum inter Helophilas (cnfr. Fr. Sum. Vegetab. Scand.) tenet *Calamagrostis* nostra, ita tamen, ut ad Nemophilas propius accedere videatur. Inter has *Calamagr.* silvaticæ D. C. habitu est proxima: gramine & panicula fere eadem, sed aristâ recta, inclusa etc. primo obtutu diversa. Multo magis quidem cum *Calamagr. acutiflora* D. C. convenit, a qua tamen paniculâ, longitudine & directione aristæ etc. differt. Est quasi media inter hanc & illam, unde sibi nomen a nobis, dum aptius inveniatur, impositum. Ob characteres bonos vix ac ne vix quidem cum ulla nostratium confundi potest

Calamagrostis lanceolata-glauca. Cum præcedente. A varietatibus *Calamagr. lanceolatæ* adhuc descriptionis facile diversa, quare descriptionem huic quoque addere haud alienum videtur.

Panicula diffusa nutante, *deflorata* laxa; *valvis* anguste lanceolatis, acuminatis, apice subulato-compressis, *fructiferis* patentibus; *pilis* glumellam aristamque parum superantibus;

arista recta, scabra, infraapiculari l. terminali, glummellam emarginatam paullum superante. Culmus ramificans. Rudimentum secundi floris nullum.

Calamagr. lanceolatæ vulgari simillima, at tamen notis propriis diversa: *foliis* rigidioribus, scabrioribus, intense glaucis; *panicula* valde diffusa pallidiore, albida, spiculis multo minoribus & rarioribus; *arista* (si notæ ab insertione hujus ulla fides habenda sit!) infraapiculari, quamvis nonnumquam nunc e media fere dorso, nunc ex emarginatura egrediente, scabra. — Neque ad Arund. canescentem Wigg. (= Calamagr. Gaudinianam Reich.), cujus *arista* »lævissima», nec scabra est, neque ad Calamagr. lanceol. — canescentem suec., cujus *panicula* »purpurascens» dicitur, accedere videtur. Pleniorum cum affinis comparationem, speciminibus authenticis carentes, instituere nequimus. Est forsitan forma Cal. littoreæ DC. —

Då till ofvan upptagna vexter läggas de af Myrin (K. V. Akad. Handl. 1831), L. Borgström (Bot. Not. 1842), C. Andersson (obs. Stirp. circa Christinehamn 1842) och L. M. Larsson (Bot. Not. 1846) redan förut antecknade, så uppgår hela antalet af i Wermland hittills kända phanerogamer till omkr. 620—ett antal, som, alltför ringa i jämförelse med provinsens utsträckning och mångartade vegetationsförhållanden, visserligen genom noggrannare undersökningar kommer att betydligt förökas. —

III. Hvarjehanda.

1. *Calamagrostis littorea* DC. är af Stud. C. Hartman funnen i Härjedalen, samt *Cenolophium Fischeri* Koch i Norrige vid vattendraget, som går till Sælbo hytta, af Häradshöfding Kröningssvärd 1836, enl. till Doctor Hartman lemnade, blommande ex., hvilka förut, i saknad af ex. till jämförelse, icke kunnat bestämmas.

2. *Annälan*. Då den botaniska Bytesförening, som

förlidet år bildades i Upsala, ingått i härvarande Student-Förening, såsom dess Naturhistoriska fack, och sålunda funnit nödigt i åtskilligt förändra sina förra stadgar, har den härigenom velat tillkännagifva;

1) att hvar och en, som önskar träda i förbindelse med föreningen, insänder, på hvad tid som helst under läseterminerna, under adress »till botaniska fackföreningen i Upsala» portofritt de vexter han önskar bortbyta, jemte en åtföljande fullständig desiderat-lista,

2) att med ledning af nämnde desiderat-lista utlägges, alltefter som de begärda växterna till föreningen inkomma, ett mot det inlemnade equivalent växtantal, dock med afdrag af 20 procent för nötning, förkommande etc;

3) att de sålunda utlagda växterna böra af ägarne sjelfva afhämtas.

Upsala den 13 December 1846.

Rättelser.

I Dr *Hartmans* afhandling i Bot. Not. N:o 10 d. å. finnas följande fel, som torde rättas.

Pag. 146, r. 13 står *Vimm.* läs *Wimm.*
 — 147 r. 16 — *virridis,* — *viridis.*
 — 149 r. 21 — *skulle,* — *skola.*

